

Overblikket og den rimelige Fordeling, er det dog bestemt, at der ikke senere i en Periode uden videre vil kunne ansøges om Bevillinger for andre Varer eller fra andre Lande end de i den rettidigt indsendte Hovedbegæring anførte.

Ved Planens Tilrettelæggelse tages der yderligere Hensyn til, at der i Periodens Løb vil kunne fremkomme nye Ønsker om Bevillinger, og at det paa Grund af yderligere Beskæftigelse o. lign. kan blive nødvendigt at tildele især Fabrikationsfirmaer flere Bevillinger end beregnet ved Periodens Begyndelse. Der maa derfor ved den almindelige Planlægning af Bevillingerne for en Periode sørges for, at der tilbageholdes en rimelig Margin til senere Anvendelse.

Ved Bevillingstildelingen tages der som tidligere nævnt selvsagt mest muligt Hensyn til det hidtidige Samhandelsforhold med de forskellige Lande og til Opretholdelse af et rimeligt Forhold mellem den gensidige Import og Eksport.

Valutaordningen tager Sigte paa en Række forskellige Formaal, og dette medfører, at man ofte maa afveje forskelligartede Hensyns Betydning mod hinanden. I denne Henseende kan det nævnes, at Valutaordningens valutamæssige Formaal under en Nedgang i Værdien af Landets Eksport kræver en Indskrænkning i Indførslen, som naturligvis i første Række søges lagt paa Færdigvarerne for derigennem at tage det nødvendige Hensyn til Landets produktive Virksomhed. Her møder man imidlertid Hensynet til Ordningens handelspolitiske Formaal, idet de til Fremme af Vareudvekslingen med Udlandet indgaaede Handelsaftaler i de fleste Tilfælde kræver, at der gives de paagældende fremmede Lande Indførselstilladelser for en vis Mængde Færdigvarer. Ved Forhandlingerne saavel om de almindelige Handelsaftaler som om de enkelte Vareudvekslingsforretninger lægges der selvfølgelig altid Vægt paa, at de Færdigvarer, man nødsages til at tillade indført for at opnaa Adgang til Udførsel, er Varer, der paafører den indenlandske Produktion saa lidt Skade som efter Omstændighederne muligt. Kun ganske undtagelsesvis er en Vareudveksling blevet afvist, fordi man ikke har kunnet finde Varer, for hvilke der kunde gives Indførselstilladelse; i disse Undtagelsestilfælde har Forholdet f. Eks. kunnet være dette, at den nærmest interesserede Erhvervsorganisation, med hvilken der er forhandlet om Sagen, ikke har anset den paagældende Udførsel for saa vigtig, at Organisationen turde anbefale Udvekslingen, naar det kunde befrygtes, at Indførslen af de Varer, man til Gengæld skulde give Indførselstilladelse for, paa uheldig Maade vilde gribe ind i Vareudvekslingen med andre Lande. Endvidere er Vareudveksling afslaaet i Tilfælde, hvor der ikke foreslaa tilstrækkelig Sikkerhed for, at der til Gengæld opnaaedes ekstraordinær Udførsel, eller for saa vidt Meddelelse af Indførselstilladelse ønskedes anvendt ved Tilvejebringelse af en almindelig Ordning med det paagældende Land.

Til Trods for, at det saaledes i et vist Omfang har været nødvendigt at give Valuta-Bevilling for Færdigvarer af Hensyn til vore Eksportinteresser, har Valutaordningen dog bidraget væsentligt til en forøget Beskæftigelse. En nøje Beregning af, hvor mange flere Arbejdere, der maa antages at være beskæftigede nu end i 1931, er forbundet med megen Vanskelighed, fordi den maa bygges paa en Række Forudsætninger af mere eller mindre usikker Art, og fordi det ikke er muligt at isolere en enkelt Aarsag mellem de mange forskellige, der bestemmer Forandringerne i de enkelte Industriers Forhold. Hertil kommer, at det ej heller med Bestemthed lader sig afgøre, i hvilket Omfang den stedfundne Beskæftigelsesnedgang indenfor Handels- og Kontorfag staar i Forbindelse med de Forskydninger til Fordel for indenlandsk Produktion, som Valutaordningen har medført. Til nærmere Belysning af den ved Valutaordningen fremkaldte forøgede Beskæftigelse indenfor Industrien henvises til den som *Bilag 1* optrykte Redegørelse, i hvilken Nationalbankens Valutakontor endvidere gør Rede for, i hvor forholdsvis beskedent Omfang Kapitalinvestering har fundet Sted i danske Industrivirksomheder i Ly af Valutaord-